

REPRESENTASIO  
DE LA  
**Sagrada Pasió y Mort**  
DE NOSTRE  
**SENYOR JESU-CHRIST.**  
UNICH ORIGINAL

Correchit y aumentad per representarse en los principals  
TEATROS DEL REGNE.

Per lo M. R. P. Fr. Anton de Sant Geroni.

*Predicador en lo Convent dels Pares Descalsos de la  
Santissima Trinitat de la Ciutat de Barcelona.  
Va añadit al principi la conversió de la Samaritana, y de la Magdalena,  
la entrada de Christo á Jerusalém, lo despediment de Jesus  
y Maria; y al ultim lo triunsant Resurrecció  
de Christo Señor nostre.*



Imprenta y Librería Barcelonesa  
de Garcia y Vilasaló,  
carré Maijs  
LLEIDA:  
1857.

Manyr agos, osir,  
milla, yllia, yllyas,  
rambla, s'almora, icho, uias;  
  
villancicatos, yig uada, egi alto,  
manyragos, o. way, yllia, yllyas,  
la e. obsebra, yula; das dymas.

# REPRESENTASIO

DE LA

## Sagrada Pasió y Mort DE NOSTRE SENYOR JESU-CHRIST. UNICHORIXINAL

Correchit y aumentad per representarse en los principals  
TEATROS DEL REGNE.

Per lo M. R. P. Fr. Anton de Sant Geroni,  
Predicador en lo Convent dels Pares Descalsos de la

Santísima Trinitat de la Ciutat de Barcelona.

Va añadir al principi la conversió de la Samaritana, y de la Magdalena,  
la entrada de Christo á Jerusalém, lo despediment de Jesus  
y Maria; y al ultim la triunfant Resurrecció  
de Christo Señor nostre.



La Barcelonesa.

Imp. y Lib. de Garcia y Vilasaló

carré Maixó núm. 14.

L LEYDA:

1856.

# PROLECH.

Noble, y obsequent concurs,  
auditori molt devot  
vostra atenció y silenci,  
Christians demano á tots.

Criá Deu en lo principi  
los Cels y també la Terra,  
ab la mayor armonia,  
y mes perfecta belleza.

Los Cels plens de diamans,  
y tan gran número de estrellas,  
que sols Deu las pot contar,  
segons diu David Profeta.

A la terra fecundá  
ab molts rius, plantas, y herbas,  
produint fruits molt sabrosos  
y flors de gran gentilesa.

Ultimament criá al home,  
si be de pols y de terra,  
emperó á semblansa sua,  
ó Deu meu! y que finesa!

Esta Imatge ell la borrá,  
per creurer nostra Mare Eva  
las astucias de Luzbel,  
que mogut de pura enyeja,

Per la gola lo tentá  
y á Adam lo tentá aquella,  
dientli gustas del fruyt,  
del arbre de la ciencia.

Pensaren que aquella poma  
los daria yida Eterna,  
y sols trobaren la mort  
per tota sa desendencia.

Sentiren aquesta culpa,  
cuant contra de ells se rellevan  
tots los demes animals,  
y la sua carn mateixa.

A las horas conequeren  
la llur humana flaquesa,  
rebellantse lo appetit  
contra la raho: que pena?

Obriren luego los ulls,  
y vent en si la torpesa,  
corregueren á vestirse  
de fullas de una figuera.

Ja auran tots vist quin estrago  
ocasiona una tormenta,  
ó be una gran tempestad,  
que ha pasat per algun terme.

Veuran que tots ixen luego

cada hú á mirar sa terra,  
y si en las posessions  
ha fet estrago la pedra.

Així mateix succehi,  
de la mateixa manera  
á la magestat de Deu,  
aqueell que el Orbe goberna.

Baixá luego al Paradis  
pera veurer la tormenta  
del pecat y de la culpa  
quin mal ha fet en la terra:

Y vehent ser lo dany gran,  
luego lo Senyor ordena  
remey pera reparar  
mal que causa tanta pena.

En lo consistori Sacro  
de la soberana terna,  
tres personas y un sol Deu  
se determinan y ordenan.

Que per cuant la criatura  
no te la suficiencia  
pera poder satisfacer  
dany que es contra la ciencia.

Que lo Fill del Etern Pare  
y sabiduria inmensa  
baixe per satisfier  
ab pietat y clemencia.

Tant grant mal pecat y culpa,  
que essent per inovediencia.  
sols la persona infinita  
pot curar tan gran dolencia:

Acceptá ab humilitat,  
del Pare la obediencia  
y prometé de cumplir  
lo que diuhen los Profetas.

Y que pera rescatarnos  
y traurens del cautiveri,  
patiria derramant  
tota la sanch de sas venas.

Arribat lo temps escrit,  
que fou allá en la edad sexta,  
que es la última del mon,  
y dichosa primavera.

Als vint y sinch del primer  
mes, que de Mars se anomena,  
un Paraninfo sagrat  
baixá desde la alta esfera.

Enviat del Etern Pare  
á una pobre humil donsellà.

ta mas hermosa y gentil,  
com un Angel en puresa:

Saludantla ab cortesia  
y postranse ab reverencia,  
dientli: «Salve Maria»,  
que de gracia sou plena.

«No vos espanteu Senyora,  
lo Cel vos destina Reina  
de todas las criaturas  
que compren la gran esfera,

»Concebireu vos un Fill,  
sens patir vostra enteresa  
detriment; puix eixira  
com per una vidriera,  
penetrant lo raigs del sol  
deixantla sempre sensera.

«Aixis lo Sant Fill de Deu,  
de vostre Santissim ventre,  
naixerá com altre sol,  
quedant vos casta y donsellla.

«Abeu de advertir, Senyora,  
que es de gran conveniencia,  
perque la salut humana,  
de aqui te la dependencia.»

Ohida puix la Embaixada  
per la Soberana Reyna,  
dient un fiat, prenyada  
que la que del al mon goberna.

Y nasqué de sas entranyas  
aquella Llum sempiterna,  
quedant Deu vestit ab nostra  
humana naturalesa.

Trenta y tres anys estigué  
ab los homens en la terra,  
dels cuales los tres predicá  
obran prodigis en ella.

Curá molts endemoniats,  
doná la vista á molts ciegos,  
resuscitaba los morts,  
y obrava mil maravellas.

Estos mateixos prodigis  
obraban los seus Deixebles,  
que eran tots predicadors,  
essent lo principal Pere.

Los Feritezus y los Escriptaries,  
moguts de rabia y enveja.  
li procuraren la mort  
ab moltas estratagemas,

Y Judas Iscariot,  
un dels mateixos Deixebles,  
los prometé de entregarlo  
per trenta diners de venda.

Essent ja prop de la Pascua  
lo Dijous Sant de la Cena  
se despedí de sa Mare,  
deixantla de dolor plena.

Luego á dos de sos Deixebles  
seguidament los ordena,  
que vajan á la ciutat,

á prepararli la Cena.

Soparen y á tots rentá  
los peus, postrat ell per terra,  
mostrant, que la humilitat,  
es la virtut verdadera.

Luego obrá aquell gran prodigi,  
aquelle gran maravella,  
aquelle finesa gran,  
y corona de la Iglesia.

Posá lo seu sagrat Cos,  
de pa y vi baix las especies,  
per unirse aixi ab los homens,  
y donarlos vida eterna.

Per lo torrent de Cedrón,  
se encamina ab sos Deixebles  
á un Hort, per donar principi  
á la funesta tragedia.

Feu oració al Etern Pare,  
ab dolor y tan gran pena  
que lo suor era sanch,  
ab que regaba la terra.

Un Angel del Cel baixa  
enviat de la alta esfera:  
per orde del Etern Pare,  
peraque la mort no temia.

Y Judas fet capitá  
de tota aquella caterva,  
lo abrassa y ab falsa pau  
li diu: Deu vos salve Mestre.

Luego tots aquells Jueus,  
y Sinagoga perversa,  
ab cordas molt fort li lligan,  
lo accompanyan ab llanternas.

En casa de Anás lo portan  
per ser la casa primera,  
despres á casa Cayfás,  
ahont los demés esperan,

Aquí fou bofetejat,  
y tractat de home blasphemó,  
y judicial dels Escriptaries  
per digne de mort y reo.

Devant de Pilat lo portan  
com á Jutge del Imperi  
y ell lo remet á Herodes  
per ser Rey de Galilea.

Aquí fou vestit de blanch,  
y tractat per home necio,  
tornarenlo á Pons Pilat  
per que la causa conega.

Pilat no li troba causa  
y diulos que en conciencia  
no li pot donar algun castich;  
ans procura sa defensa.

Se amotina tot lo poble,  
que esta rabios de enveja,  
y Pilat per aplacarlos,  
als durs asots lo condemna.

Agarran dell los Jueus  
y als soldats romans lo entregan.

perque ab tota llibertat,  
satisfacian sa brabesa.

Estos excedint la llei,  
ab cordells y duras vergas  
pasan de cinch mil asots,  
violent la coarentena.

Una corona de jonchs  
ab penetrans punxas secas.  
li clavan sobre son cap,  
ab que al Rey del Cel desprecian.

Posan en sas mans lligadas  
un cetro de canya verda,  
y en lloc de manto Real  
una roba bruta y bella.

Aixis fan un Rey de burla  
del Fill de Deu, Rey de veras,  
dientli ab burla y escarn;  
Salve gran Rey de Judea.  
Cansats de sas cruetats  
á Pons Pilat lo entregan,  
que pensatiu y afflit  
contempla aquestas tragedias.

Lo pren, lo trau al balcó,  
al poble obstinat lo ensenya  
dientli: mirau al Home  
queus causa tantas quimeras.

Pero ells amotinats,  
y l demoni quels te ciegos,  
diubens, que si nol castiga  
no será amich del Cesar.

Pilat sen renta las mans,  
dient que son inocentes  
de la sanch de aquell just,  
y al fi á mort lo condemna.

Sentenciat Jesus á mort,  
á sos enemichs lo entrega  
que com á llops devoradors  
que ab fam esperan la presa,  
esperan desde el carre  
á la víctima inocenta.

Una creu descomunal  
als seus muscles li carregan,  
tan pesada que conté  
(segons los Pares contemplan)  
quinse peus de tongitud,

y vuit peus la travessa.  
Aixis carregat Jesus,  
y arrastran llargas cadenes  
entre' tropell de la gent,  
empren la llarga carrera.

Camina dret al Calvari,  
mes, que diu la mia llengua?  
no camina, que dolor!  
no camina puix tropessa,  
y ab lo gran pes de la Creu

tres regadas cau en terra.  
Ventil aixis debilitat,  
penitantse que en la carrera  
la vida despediría,

alli concordes decretan  
de llogar un Cirineu  
perque lo alivie en la pena.

De arribar fins al Calvari  
logran ab aquesta treta  
per poderlo clavar,  
que ab vivas ansias esperan.

Camina montanya amunt,  
portant sobre si la llenya,  
lo mes innocent Isach,  
per ser agradable oferta  
á la Justicia de un Deu  
per nostras culpas ofesa.

Arribá en fi a la montanya  
que Gólgota se anomena.  
lloc propri dels sonecials,  
en que está la calavera  
de aquell miserable Adam  
principi de nostras penas.

Agarran del Fill de Deu  
aqueells impios de Judea,  
y ab tota furia y rigor,  
las vestiduras li llevan.

Aqui á la vista de tots  
queda Jesus, ó que pena!  
sens vestits, ó que pesar!  
despullat, ó gent perversa,  
casta de Cham malahida,  
que ni al teu Pare respectas!

Espanyols fills de Jafet,  
si algun sentiment vos queda  
ara es hora que empleheu  
vostres mans á tota presa  
per cubrir la desnudes  
de una Divina inocència,  
que está en mitx de mil infames  
en necessitat extrema.

Lo estenen sobre la Creu,  
prenen la mida ab prestesa,  
li clavan la una Ma,  
mes al clavarli la dreta,  
veuen que no arriba al pun  
que sa gran malícia intenta.

Lo lligan ab forts cordells,  
del cos y de la creu se afellan,  
li desconjuntan los ossos  
fins que ab tota violància,  
al punt la fan arribar,  
rompentli nirvis y venas.

Jesus meu! viu retrato  
de agonías y miseras  
com pagau los nostres punts,  
nostras porfias y temas.

Puix los homens per lo punt  
per quimèricas ideas  
rompen los brasos á Cristo,  
Lleys divinas atropellan.

Despres de clavats los peus,  
ab la matexa feresa

# Primer Cuadro.

Conversió de la Samaritana.  
Conversió de la Magdalena.—Entrada de Jesus en Jerusalem.

## PERSONAS QUE PARLAN.

Jesus. St. Pere. St. Jaume Mayor. St. Simon. St. Pelip. St. Barthomeu. St. Tomas. St. Joan. St. Andreu. St. Jaume Menor. St. Judas Thadeo. St. Mateu. Samaritana. Magdalena. Simó. Faluel. Abdias. 5 Ciutadans. 4 Angels. 2 Criats. Judas Iscariot. Músics. Acompanyamen de Poble.

El Teatro representa una campiña de villatja al foro, en el centro del Teatro y aurá un Pou en sa corriola y corda per treurer aigua; y al costad un peñasco per asentarse Jesus.

## Surten Jesus, Judas S. Pere y S. Juan

**Jesus.** Cansat estich del camí,  
repositor voldria un poch  
prop de esta font de Jacob,  
y assentarme vull aquí.  
Que una Ovella desgariada  
ha deixat lo meu Remat,  
y del Llop encarnissat  
perilla de ser devorada.  
**X** per ser jo lo Pastor  
tan zelós de mas ovelles,  
voldria que totas elles  
conoguessen mon amor.  
**X** perso vull aguardar  
a una ànima pecadora,  
que en est pou, antes de una hora,  
del' aigua vindrà á buscar.

Vosaltres podeu anar,  
Deixebles á la Ciudad,  
que estich molt enamorat  
de aquesta ànima salvar.

**Judas.** Mestre, men vas á comprar,  
per menjar alguna cosa,  
y pues jo porto la bolsa  
men comenxo á encaminar.

*Los deixebles sen van y va surtin la Samaritana y encaminansa al pou en lo canteret del aigua.*

**Jesus.** Deu vos vulla encaminar.

**S. Pere y Juan.** Cumplias vostra  
paraula.

**Jesus.** Deu te guart Samaritana,  
y t' preserve de pecar :  
si l' aigua me vos donar,  
beuria de bona gana.

**Sam.** Ay! Aigua à mim' demanau!  
ésta tan mal no se emplea,  
perque Vos sou de Judea  
y jo so Samaritana.  
Ja sabeu de mols anys ha,  
que per Lley no es vedad  
lo tractar y contractar  
jueus en samaritans.

Guardieu que nous fassa mal  
la aigua que yo os donare;  
que primer la llansaré  
antes que no faré un tal.

**Jesus.** ¡O dona si coneixias  
al que vuy aiguá t' demana!  
Jo crech que de bona gana,  
á mi la demanarias :  
Perque la aigua clara, y pura  
yo sol te la puch donar,  
perque desitjo salvar  
á tu, y á tota criatura.

**Sam.** Vos donarme l' aigua á mi?  
y com la pensau aver,

— 6 —

girant la creu al revés  
y l's tres claus ó quatre reblan.

Alsant ab furor la creu,  
y en lo forat de una pedra  
la deixan cauer de colp  
per dar á Jesus mes pena.

Finalment morí Jesus,  
las profecias cumpliertas,  
y Deu quedà satisfet  
de la nostra inobediencia.

Per enterrar á Jesus  
venen ab tota prestesa  
Gamaliel, Nicodemus  
y Joseph Abarimatea.

Lo devallan de la creu  
ab la major reverencia,  
y á sa Santísima Mare

lo entregan, ó que tristes!

Lo acompañan á enterrar

en un sepulcre de pedra  
que Joseph seu fer per si  
del Cedron en las riberas.

No es altre faels cristians  
lo que abui sels representa,  
y lo quens ha congregat  
avuy en aquest puesto.

Nols volem representar  
faulas ni tampoch comedias,  
sino lo que Jesucrist,  
patí per nostras miserias.

No son no cosas de riurer,  
apliqueu pues las orellas  
ab gran devosió y llàgrimas  
tins quel cor seus enternesca.

Cosas son que á tots importan  
posari pues las potencias,  
suplicantlos que aquest acte  
lo miren tots ab silenci.

## Fi del prolech.

sens tenir lo menester  
per traurerla de aqui?  
Sou vos mayor per ventura,  
que nostre Pare Jacob,  
que bebia de aquest lloch,  
y de esta aygua clara y pura?

*Jesus.* Dona, aqueixa aygua no fa  
lo efecte que la mia ha fet,  
quin beura no patirà  
may mes de mundana set.

*Sam.* Jo pues vos prech, camarada,  
tal aygua me vullau dar,  
perque no haja de tornar  
á tráurerla altra vegada :  
Que sert estich ja cansada  
de tan anar y venir,  
y si això podeu cumplir  
viuré yo molt descansada.

*Jesus.* Visten drons á la tua casa,  
y ab ton marit pots tornar,  
perque als dos puga enseñar  
lo amor queus te lo meu Pare.

*Sam.* Yo Señor marit no tinch,  
ni ab home so desposada,  
y aaxis visch allibertada,  
y ahont me plau vaix y vinch.

*Jesus.* Ya se que dius veritat,  
que ab l'home que te ha gozada,  
noy estás tu desposada,  
y tots viviu en pecat.

*Sam.* Digaume Señor, si os plau :  
seriau algun Profeta,  
que la vida que jo he feta  
punt per punt me endivinau :  
Ab las rahons que donau,  
com á Persona Divina,  
y ab vostra Sabia Doctrina  
lo meu cor illuminau :  
las vostres veus me enamoran,  
penetran tots monts intens,  
y també monts sentiments,  
Divina dulzura logran ;  
y de un celestial ardor  
apar me veig abrasada.  
Dichosa auria jo estada  
de servir al Criador !  
Digaume si os plau Señor,  
cuant vindrà nostre Mesías,

que ha de venir diu Elías,  
per remey del pecador ?  
Diuhen que se ha de encarnar  
al ventre de una donzella,  
y apres de haber parit ella,  
Verge, y pura ha de restar.  
Y perso os vull suplicar  
ab humil veu, y perfeta,  
quem digau puix sou Profeta  
est Mesias cuant vindrá ?  
Y si jo fos tant ditxosa,  
que ab mos ulls lo pogues veurer,  
á sos peus, habeu de creurer,  
me postraria gozosa.  
Perdó li demanaria  
de mas culpas, y error,  
y tot altre pecador,  
jo crech, lo mateix faria.

*Jesus.* Ja, dona, inspirada estás  
del llum del divino Amor,  
que jo so lo Salvador,  
y l' Messias que dit has.  
Jo filla mia, so aquell,  
que per salvar á tot hom,  
he volgut baixar al Mon,  
y morir per amor de ell.  
Ja tu present aqui veus  
al que han de crucificar  
dins pochs días, y clavar  
en una creu los jueus.  
Jo so aquell que ha de morir,  
per ta ànima salvar,  
y tu no me has volgut dar  
de l' aygua que te demaní.

*Sam.* O descuidada de mi ! *se axenolla*  
que lo cort ya me dictaba,  
que ab lo Salvador parlaba  
cuant vostra cara mirí !  
Perdoneu, pues mas ofensas,  
donaume á besar los peus,  
que han de clavar los jueus  
per ser mas culpas inmensas.  
Aygua me aveu demandada,  
yo os la demano Señor  
que sou font de tot amor,  
confio me serà otorgada.  
Y desta ma gran errada  
demano á deu lo perdó;

vinga la benedicció  
de vostra mà consagrada.

*Cristo li dona la benedicció y als  
la Samaritana.*

*Jesus.* Ja filla, estás perdonada  
per tant gran contrició,  
y la benedicció  
de mon Pare te he donada.

*Sam.* Señor meu, jo vos suplich,  
puig me habeu feta tan digna,  
que en ma Casa, be que indigna,  
vulgau sopar esta nit.

*Jesus.* No puch aseptar el convit  
y de tu me despedeixo,  
y filla mia te adverteixo,  
no me tingas en olvit.

*Sen va Cristo,*  
*y queda la Samaritana desfentse los  
flocs y galas. tot dien los versos.*

## Representació

### De la Conversió de la Magdalena en casa del Farizeu.

**Se muda el Teatro en una sala de Magdalena, lo cual y aura  
una gran taula y tocador antich ó gotich, ahon y aura  
un jerro de balsam para la Magdalena y cadiras.**

### Ix Magdalena vestida de gala ab un mocador blang en la ma.

*Mag.* Fins a cuant há de durar  
la ingratitud de mon cort ?  
à vista dels beneficis,  
fou ma ingratitud major.  
Pero ja Deu, meu, mas culpas  
de vos esperan perdó,  
si es que de ellas en descompte  
preneu mon llanto, y plor. *plora*  
*Aqui la música canta los versos*  
*segueis interpalan en los versos*  
*de la Magdalena.*

*Música.* Si de tas graves culpas  
rentada quedar vols,  
busca á Christo, que ell es  
de las mes claras ayguas viva font

*Magd.* Veu que suspensa me tens  
ab ton accent armoniós,  
no me dirás, á qui dech

aquest alivio, y consol? *Más.* A Christo, que ab carinyo de tots mals se condole, y te avisa, quel busques com à ovella perduda á son Pastor.

*Mag.* Ja de buscarvos, Deu meu, fas ferma resolució: pero de quina manera vos he de buscar Señor?

*Más.* Ab dolor. *Magd.* Qui á Vos me farà en contrar?

*Más.* El pesar. *Mag.* Quim portarà á ta presència?

*Más.* Penitencia.

Certa tindràs la clemència.

*Más.* De ton Deu y Redemptor.

*Magd.* De mon Deu y Redemptor.

*Más.* Si es que emprens de tot cor.

*Mg.* Pues ja emprende tot mon cor.

*Más.* y *Magd.* Dolor, pesar y penitencia.

*Senca.* Se muda el Teatro en un bosc desert

ò selva y surt Jesus y epoch.

*Pere, Joan y Judas*

en la bosa de comprá

*Jes.* Que poch, que dorm un bon zell!

un cuidado que poch dorm!

mol poch repòs pren un pit

solicit y cuidadós!

Aixis jo que per mon Pare

so enviat en aquest mont,

per redimir als homens

del captiveri penòs;

no deixo pedra per mourent

per poder salyan á tots,

sacrifican á estí assumpcio

tot mon sosiego y repòs.

Avny mon cnydado gran

a impulsos de ma afisió

ha disparat una fletxa

de Magdalena en lo cor;

y ab la ansia ques pot pensar

espero lograr consol,

en penetrar ja despulsa som

a los peus de Cazador.

*Izen S. Pere, S. Juan y Judas.*

*St. Pere.* Señor un cert Farizeu

nomenat Simó Lepros, home que segons la trassa, vos porta gran afisió al qual el estó nos ha molt encomanat vos avisarem, Señor, que le molta ansia, y desitg de menjar vuy, junt ab Vos.

*S. Juan.* Home es, que per son afecte mereix qualche favor.

*Jud.* Mirau, Mestre, que ell espera la resposta de si, ó no.

*Jesus.* Admeto de bona gana lo convit, com ell ho vol, no per deleite ni gust, no per regalar lo Cos, que implica en mi aquest motiu, havent jo vingut al mon

per abonar lo dejuni, y la mortificació.

Sino, perque sé de cert, que en aquest convit lustròs!

una molt gran pecadora, en los cristalls de sos plors,

ha de presentarme un plat, molt sabros, y molt dols.

Y aixis deixables amats, seguime, seguime, ahont haveu de ser testimonis,

de lo que ma gracia pot.

*S. Pere.* Mestre sempre vostres pa-sos segueix Pere ab molt bon cor.

*S. Joan.* Jo també que á vostre afecte es deudora ma afisió.

*Vanse los tres, y queda Judas dient.*

*Judas.* Jo també baix mol content al convit per dos rahons:

la primera, perque sempre lo ageno me sab millor;

y la segona; perque es mes clar, quel mateix Sol,

que menjant á costa de altres,

me estalvio tot aixo.

*Vase.* Se canvia el Teatro en un carrer Y curt i *Izen Simo, Faluel y Abdias.*

*Faluel.* Digans la causa Simó, de habernos aqui cridats:

pues per cumplir los teus manants

es de nostra obligació, que així el dia *Abdias.* Denota lo gran content, que aruy tons efectes mou, algunes cosa de nou, y asi explicans ton intent, *Simó.*

*Simó.* Coneixau per ventura a Jesus de Nazareth, que era un gran heretu, cabal y perfet, y de honesta compostura?

*Fal.* Jo coneix de aquesta feta per mes señal que tothom, lo condecora ab lo nom, de Jesus, sabi, y gran Profeta.

*Abd.* De ell innumerables cosas me referiren amics, que així el que lo acreditan Djivis.

per grans y maravellosas, que lo acreditan Djivis.

*Simó.* Pues aqueix home en efecte ha mogut á mi lo intentiu, que de gozar un poch de essent, de sa presència y aspecte.

Per est motiu lo pregui, ab humilitat, no escasa, que vuy en esta sa Casay,

se dignas menjar ab mi;

Y com es tant comedit ab molta benignitat,

de ma fina voluntat, se ha donat per ben servit,

per això sens resistencia,

de alegria mon cor salta,

vehent; que aquest dia sens falta

gozaré de sa presència:

Y en ocasió com aqueixa,

pues sou amichs verdaders,

vull servos particioners

de la ventura mateixa:

Y pues som tan venturoços,

vullaume lo gust donar,

de ajudarme á cortejar

á mon convidat los dos.

*Fal.* Nostre afecte, y amistad mal podrán dirte que no,

y aixis no hi duptes Simó,

que farem ta voluntad.

convit, ab tal circumstancia. *Simó.* Estimo tanta llealtat, en aquesta sala entrem, q攸 aq攸 si està tot aparellat.

*Izen Jesus, Pere, Joan y Judas.* ix derijen a la casa de Simó.

*S. Pe.* Mestre, aquí parar importa pues es aqueixa què veu,

*Jesus.* Toca, tu Judas, la portalada.

*Judas.* Ha de casa. *Truca la porta.*

*De dintre Simó.* Qui demana?

*Judas.* Jesus vostre convidat.

*Simó.* Senyor mol apresurat

baixo á obrir de bona gana.

*Iz diu Simo.*

*Simó.* En bon punt y en hora bonam.

Quant ma casa ha merescut,

que la honràs vostra persona?

Ditxos mil vegadas jo,

pues no obstant ma indignitat de vos, Senyor he lograt,

una tan gran dignació.

*Jes.* Deu prospere, Simó amich, vostra persona, y estat,

pues á vostra voluntat obligadissim estich.

*Fal. y Ab.* Nosaltres tambe ab resa bis de obligats á mostrars tantas

vos demanam eixas plantas,

en que estampar nostres llavis.

*Jes.* Los brasos serà millor.

que amichs, que aqui segons veig,

us an ab mi tal corteig,

sols tenen lloch en mon cor,

*Simó.* Entrém ja sens cumpliments.

Se canvia el Teatro en una sala de la casa de Simó, ahon yaurá una

taula parada per cuatra en tot lo

menejter: cadiras romanas y se tindrà al previngut un jerro y palangana,

y tovalola, per donar aigua a mans,

y ixen Jesus, Pere, Joan, Judas, Simó, Abdias, y Faluel.

Esta ma casa en es est dia, ab tan feliz companyia

se promet faustos auments.  
Que os senteu aquí es mol just,  
pues á vos principalment á Cristo  
toca lo primer assent.  
Jesus. Ja en aixó vull darvos gust.

*Se assenta.*

Simó. Vosaltres prenreu cadira,  
á vostre Mestre immediats.

S. Pere. Ja tots estam assentats.

*Se assentan tots per son orde.*

S. Jua. Afecte tan gran me admira.

Jesus. Deu lo pare Omnipotent,  
ab sa divina paraula  
beneesca. *A questa tanla,*

*Veneix Cristo la taula.*

y á tots nosaltres.

Tots. Amen. *Música.*

Comensdn lo convit y Ix la Magdalena ab lo ras de alabastro Canfan  
ó dien adins primeramentlo vers seguen

Magd. Canta. Qual Cerva ferida,  
ab ànsias, y ardor,  
á la font de vida,  
corra mon amor.

Abdias. Una trista veu jo sento  
de una dona adolorida.

Simó. Qui será, la que atrevida  
impedeix nostre contento?

Entra Magdalena y se llansa als y  
peus de Cristo y diu

Mag. Señor mos pecats,  
y culpas son tantas,  
quem llansan pesats  
á las vostras plantas.

De ells ab disculpas  
no me alsaré jó,

sens que de mas culpas,  
alcancia perdó,

En elles, no esquivas,  
rendesch per despulls;

las llàgrimas vivas,  
de mos tristes ills: *renta los peus*

Que si ells (hay de mi!)  
contra vos pecaren,

en descomte, aqui,  
Vostres peus rentaren.

Ab estos cabells

los he de aixugar,  
si antes foren ells, el mon el  
llasos de pèean. *Axuga los peus de Cristo ab los cabells*

Simó. Tu, Faluel, aqui no veus,  
lo mol que en Jesus disona,

que á una disoluta dona,  
no li desdenya, los peus.

Falu. Cert que á mi maravella,  
sent ella tant pecadora.

Simó. Si es profeta, com ignora  
la bona pesa que es ella? *Magdalena abre lo pom de's unguens*

unta les peus de Cristo y diu

*los versos seguens.*

Magd. Si antes väig usar  
de aquests unguents.

pera fermentar  
mos divertiments:

Ja Mestre, y Senyor,  
ab plorosas beus,

las dedica el cor  
à ungir vostres peus.

Simó. Dona rama, y hermosa,  
*parlant & solas*

y ab ell comunicació,  
certament tenia jo,

á Jesus per altra cosa.

Jesus. Deixa, deixa ja, Simó,  
deixa pues, rahó no tens,

aqueixos més pensaments,  
y aqueixa murmuració.

Perque si fou pecadora,  
en altre tems Magdalena,

ja donan senyal de esmena:  
eixas llàgrimas, que plora.

Y sent així, sos pecats,  
dels quals fará penitencia,

per ma infinita clemencia,  
tots li serán perdonats.

Que si segons miro jo,  
sos ulls, que ploran están,

es estat son amor gran,  
gran també será el perdó.

Ea, amada Magdalena,  
aneu en pau, y advertiu,

que de las culpas teniu,

ja romputa la cadena.

*se als a y diu*

Magd. Deixaume besar  
vostres peus Senyor,  
pues no puch pagar  
un tan gran favor.

Ja ab cor yerdader,  
y ab vostra llicencia,

men aniré á fer

digna penitencia.

Se canrà el Teatro en una selva  
ó sala curta de la casa de Magdalena  
y surt á dir los versos seguens.

Ja quem veig restituïda  
á la feliz posesió,

de gracia es multa rahó,

que mude també de vida:

Just es, que ja arrepentida  
mos vicis, y pecats vencia;

y axis sens resistència,  
desde aquest instant primer  
tot mon empleo ha de ser  
penitència, penitència. *Va llansan las galas qu's va lle-*

*vans de sobre;*

causarén ab vanitat,

si en mi lo ayre hau fomentat

aneu á poblar lo vento.

Que ja mon agrahiment,

á vista de la clemència

que la excelsa Omnipotència

ha usat en mi no compleix,

si perenne no osereix,

penitència. *sen ed*

*Entrada triufant*

*De Cristo en la hermosa ciutat de Jerusalem.*

*El teatro se cambia en una hermosa vista de la Ciudad de Jerusalen cercada de murallas y sa corresponen portapractable y per ella surten seis ciutadans en rams de*

*Hore en las mans y diuen los versos seguens.*

Ciu 1. Gran dia amichs senseespera  
puig te aseguro, me apar-

que en funció tant singular,

tot fa olor de primavera.

Ciu. 2. Tal goig, y tal alegria,

jo no se en que consisteix,

puix per lo Cesar mateix,

penso jo que nos faria.

Ciu. 1. Canteu Angels Celestials

la gala á nostre Deu,

pues que ve, com ja sabeu

per remey de nostres mals.

Ciu. 2. Porteu estos rams y flor

per serviu al fill de Deu,

puix que ve com ja sabeu

per remey dels pecadors.

Ixe 4 angels en un panaret

de flos cada un las que van derra-

man per tot ahon deu pasar Cristo,

segueix Cristo y los 12 apostols en

una palma cada un posats en dos

llinees y Cristo detrás donaran la

bolta per lo Teatro quedan una fila

á cada costat de Teatro de frente al

Espectador y Cristo al migs de la

escena; al momen que van á surrir

toca la música y tots los del Teatro

entonan el coro seguen; lo que des-

pues de aver cantad diu Cristo la

seguen relació.

*Musica y cantan los angels primers.*

Ossana fill de Davit.

Ossana nostra Adalit.

saludém ab gran conort

al triunfador de la mort.

Sia vuy mol ben vingut

nostre gran Rey absolut;

com á Deu vos adorám

y á vostres peus nos postrám.

*Musica y cantan los angels segons.*

Ossana en las alturas,

entonam las criatures:

entrem en Jerusalem,  
y á nostre Rey saludem.  
Sia vuy molt ben vingut;  
nostre gran Rey absolut,  
com á Deu vos adoram,  
y á vostres peus nos postram.  
*Concluit el corò, segueis Cristo y diu Jesus.* ¡O Ciutat noble, y Real,  
alguns tems la mes dichosa!  
ja te comtemplo fatal,  
en pena justa y forsosa,  
de ton tracte deslleal.  
Perque aven de mi rebut  
beneficis singulars,  
ingrat, y desconegut,  
la mort me vols tu donar.  
quant jo at dono la salud.  
¡O ciutat si tu sabias,  
lo que per tu á de pasar!  
amargamen plorarias,  
y ab gran dolor y pesar,  
com jo fas llamentarias.

Pero perque no coneixes  
la cruel desolació,  
que per los pecats mereixes  
plora sens consolació  
per si acás te arrepenteixes.  
Aqueixas Torras hermosas,  
que harà tan vistosa't fan,  
ab eixas cases pomposas  
molt prest se sepultaran

entre ruinas llastimosas.  
Tots los palaus y edificis,  
destruits veurás en terra,  
y en paga de los grans vies, a no més  
ab una sangrienta guerra, zgo de al  
no veurás sino suplicis.  
Aqui vindran los romans  
y ab inexorable orgull, nent amb  
vos han de fer inhumans, nent amb  
sangrien misero despull, nent amb  
de las venjadoras mans.  
Finalment no ha de quedar  
pedra sobre pedra en tu, nent amb  
y tan malt te han tractar, nent amb  
que de allí devant, ningú nent amb  
de tu se ha de recordar.  
Y pues que del mon señora  
te contempla Jeremías,  
los pecats llamenta y plora,  
antes que vingan los dias  
de ta trista y fatal hora.

*girantse ab los angels.*

Proseguiu ja ab armonia, onces en  
adà entrada en Jerusalem, molcs  
mentres que la ànima mia,  
mescla ab pesarós estrem,  
mon plant, ab vostra alegria.

*Toea la música y repetieixen los  
mateixos versos y coro, y despues de  
aver donat una volta per la escena  
entran a la Ciutat.*

## Segon Cuadro.

**Consell dels rabins en casa Caifás.—Despedimen de  
Jesus y sa Mare.**

**PERSONAS QUE PARLAN.**

**Caifís. Anas. Abdaron. Benjamí. Jesus. St. Pere. St. Juan. St' Jaume mayor. Judas María Santísima. Magdalena. Música.**

**El teatro representa una sala de consistori en son correspondient Tribunal en la casa de Caifás, lo cual se compondrá de una taula al centro con son tapete, escribanía, campana, llibre de lleis y dos asientos que los ocupan Anas y Caifás,**

A mes un altra taula ab sa cuberta, escribanía y llibre á la dreta del espectadó que la ocupará Abdaron; y altra en la esquerra que la ocupará Benjamí; una bosa de monedas á sobre la taula de Abdaron.—Apareixen sentats á sos lloch Anás, Caifás, Abdaron y Benjamí,

**Caif.** Ja es tems nobles varons,  
que prenen las millors midas,  
veigia lo poble cumplidas  
las nostras obligacions.  
Per aixó os he congregat,  
per evitar un insult;  
perque veig un gran tumult  
que amenasa la Ciutat.  
Y en cara que el perdonar  
es escut de la Justicia;  
aquí no pot la malicia,  
tandas ofensas pasar.  
Si ab franquesa perdonam,  
cedirà en nostre discredit,  
tot lo mon li dara credit,  
y així al mon alborotam.  
Sent als Romans temerosos  
ara mes motiu tindrán,  
pora pensar, que vindrán,  
contra nosaltres furiosos.  
Y encara que aquest desori,  
sh ma bondad suaviso  
per mi mateix profetiso  
que es molt convenient que mori.  
Ab est judici prudent,  
tindrà lo Poble consol;  
perque morin un tot sol,

nos perderá tota la gent.  
**Anás.** Si per convenient judicas;  
la mort de un facinerós  
jo ne mataria dos,  
si tu à ajudarnos te aplicas.  
No sabs, que resucitá  
aquest que Rey se singeix,  
à Llatzer de qui mereix,  
lo sequit, que logrà ja?  
Puix si vols acertar be,  
dona credit á mas veus,  
y moria aqueix Rey de Jueus,  
y moria Llatzer tambe.

**Benj** Encara que altra nom mogà,  
pera poder consentir,  
me basta lo pervertir,  
à mols de la Sinagoga,  
Per mols paralges destina  
á tanta gent quel seguiex;  
y con la fama ja creix  
sembla una falsa doctrina.  
Altres Vasalls imprudents  
de doctes tenen resabis,  
y fins als homens mes sabis,  
estan posant arguments.  
Dihent, que va fer luego  
á la Figuera secar,

que á Llatzer va fer alsar,  
y ab fanch donà vista al Ciego.  
No pot tenir privilegi,  
rahó, escusa, ni sert;

quant fer viurer un home mort,  
ho tenim per sacrilegi.

Y aixis; jo so de parer,  
que li fassam la sentencia,  
perque ab esta diligencia,  
millor lo poble ha de ser.

*Abd.* Altra cosa dona pena,  
que vosaltres no veheu,  
puix passau lo Farizeu,  
y lance de Magdalena.  
Allí reprengé cruel,  
ab màgestuosa paraula,  
y alborotada aquella taula,  
ab sa política infiel.

Ab ellò parlá ab gran paua,  
se deixá rentar los peus,  
y cohomoguts los Jueus  
de seguirlo mols fou causa.  
Be es veritat, si mes se apura,  
que lo sequit que temia,  
no fou per sabiduria,  
sino especie de locura,  
perque lo Poble alterat,  
en un iustan se judica,  
quau algun home se aplica,  
a qualsevol novedad.

Y aixis lo medi praden  
ab la sentencia se apura;  
perque de ella se asegura  
la quietut de tanta gent.

*Anás* Moria puix, y sens remey  
passé la mes gran derrota,  
perque la gent alborota,  
a mes de fingirse Rey.

*Ix Judas y diu;*

*Judas.* Entro aquí Nobles Senyors,  
perque contemplo la pena,  
ab que en est Consell se ordena,  
per evitar mols rumors.  
Tems pasat discorregueren,  
en lo que ara tambe os moue;  
pero culpa vostra sou,  
si á las horas nol tingieren.  
Perque ami qualsevol hora

veent infamias semblans,  
entregarlo á vostras mans,  
sempre molt fasil me fora.  
Jó so de sa compaünia,  
y perquel dech estimar  
á mi me toca esmenar,  
tan falsa sabiduria.

Vejáu lo quem vullau dar,  
que si lo preu me está bé,  
en un punt lo entregaré,  
perquel pogau castigar.

Donaré de mà al rubor,  
ab que aqui devan estich,  
y las incignias de amich  
cambiáré en las de traidor.

*Ben.* Que es dar preu si be reparas,  
poch será gran quantitat;  
com lo posias aviát,  
per víctima á nostras aras.

*Anás.* Mes, perque la vida ingrata  
fins en lo preu tinga pena,  
ab comú parer se ordena,

*enrahonan en la orella*

darte trenta diners de plata.

*Judas.* Accepito ab voluntat plena  
lo quem darà vostra mà,  
perqué aixis ell pagará,  
la que gastá en Magdalena.

Y sent aqui la prestesa,  
ocasió molt oportuna,  
vull comensar ma fortuna;

vaigmen á pensar la empresa.

*Caiif.* De aqui inferit se podrá,  
la amistat, que ab ell mantenèn,  
y sils deixebles lo venen,

jaqueix mestra que serà?  
Y puig estam concordats,  
y es mol mala la tardanza,

per fundar nostra esperanza  
previngan alguns soldats.

*Anás.* No tingas algun recel,  
que parrà en nostras mans.

*Tots.* Moria si es Rey de Romans,

de moria si es Rey de Israel.

*Est vers de Tots,* primer lo diu Anás

tot syl després lo repeixeixen alsuts

los cuntra al plegat.

## Despediment de Jesus y sa Mare.

Se canvia el Teatro en una casa rústica, al primer bastidor de la esquerra en porta practicable, per ahon surt Maria Santísima tenin adins previnguts dos asientos rustichs.

Al asomarse Maria á la porta  
de la sua casa la música canta lo  
vers seguen y conclui surt al mi'x  
del Teatro.

*Mús.* Suspen lo llanto en las penas,  
y nol rebias suspirant,  
que ab molt gust al Sacrifici,  
sen va lo millor Isach.

*Mar.* Suspen lo llanto etc. repeiteix  
Cor que ab llàgrimas severas,  
expresas la resistencia  
cuant la mes penosa esencia  
del unich fill consideras;  
para un poch, tantas quimeras,  
ab que ló goig enagenas,  
y puix lo rumbo que ordenas,  
es volerlo desviar,  
perque nos puga anegar.

*Mús.* Suspen lo llanto en las penas.

*Mar.* Suspen lo llanto etc.

Be coneixas que ta vida  
se millora en aquest punt;  
y axis fabrica un conjunt,  
de alegre y adolorida:  
com à tortola afigida,  
á ton espós ves buscant,  
y per mes quel ser amant  
te repeteixa la instacia,  
feste fort en la constancia.

*Mús.* Y nol rebias suspirant.

*Mar.* Y nol rebias etc.

Ja me apàrt que arriba la hora,  
que els enemichs ab rigor,  
de ma vida lo millor,  
surpan ab ma traidora.

Lo meu fill quel cel adora,

ab un amorós desfici,

me roba est benefici, y anterius  
y si pregunto ahon vá,  
se que al punt me respondrá

*Mús.* Que ab molt gust al sacrifici.

*Mar.* Que ab molt gust etc.

Son rostro tan ple de gloria,  
vuy se mira transportat,  
y ab tal pena que ha causat  
gran torment en la memoria,  
ma desventura es notoria,  
del llanto consol no trach,  
puix veig, que ab funesto sach,  
portan el mateix la llenya  
al assunto quel empenya,

*Mús.* Sen va lo millor Isach.

*Mar.* Sen va lo millor etc.

*Ix Magdalena.*

*Magd.* Digaume, Verge Sagrada,  
la pena que Vos sentiu?  
feume plaher esta vegada,  
en descubrir lo motiu,  
perque estau tan angustiada.

*Mar.* Ay amada Magdalena!  
com no he de estar en extremades  
trista, si mon fill ordena  
pasar en Jerusalem?

Esto es lo quem dona pena.

*Magd.* Pues, que podrem practica  
en novedad tan funesta?

*Mar.* Voldriali suplicar,  
que en esta solemne festa,  
solas nons vulla deixar;  
perque jo crech, filla mia,  
y lo cor me está dient,  
que si avuy de si partia,  
de mon martiri, y torment  
serà aquest lo primer dia.

Temo, que se indignará,

contra mon Fill lo ingrati Poble,  
que cruel, tants dias ha,  
ab tracte traidor, y doble,  
sa mort maquinant està.  
Miro que te desmudat,  
mon amat Fill y mon he,  
son rostro glorificat,  
y jo la causa no sé,  
perque va tan transportat.  
Veig també mol suspirosos,  
los deixebles y germans;  
desconsolats y penosos,  
mesclant sos sentimens grans;  
ab suspirs molt congoxosos.  
Jo voldria preguntarli  
que causa tal novedad,  
y devant de vos pregarlo  
que no vaigia á la ciutat.  
(Vulla Deu, puga alcansarlo)  
vos, pregaulo, filla amada,  
que aixi nom bulla deixar,  
en festa tan senyalada.

Magd. Ab ell, pues, podrem parlar,  
que ya ve, Verge Sagrada.

Ix Christo, acompañat de S.  
Pere, S. Juan, S. Jaume major y  
Judas, per la part dreta del Teatro  
y antes de arribar al puesto, ahon es-  
tá Maria dirá d' sos Deixebles.

Jes. Amats fills, la voluntad  
de Deu mon Pare me ordena  
que tornem á la Ciutat,  
per celebrar juns la Cena,  
en esta festivitat.

Primer me vull despedir  
de ma Mare mol amada  
que ja es hora de partir;  
si be se, que en tal jornada,  
gran dolor hâ de sentir.

Arriba ahon está sa Mare y dñs.

Mare de gran dignitat,  
filla del Pare Divi,  
exemple de humilitat  
sabreu que de fer camí  
tinch molta necessitat:  
Y si be Deu soberá  
so per ma infinita escència;  
pero com lo ser humà

- 18 -

rebi, de vos la llisencia  
espero de vostra ma.

Mar. ¡ O fill meu, y be, sens par,  
asentauvos, quem dau pena;  
perque os vull un poch parlar  
devant de la Magdalena!

Acoste los dos asientos, Magdalena.

Jesus. Atent vos he de escoltar.

Mar. Deseans de mon esperit,  
mon Deu, mon fill, mon repòs,  
ahont anau tan afflit?

y com vostra rostro hermos  
està tan descolorit.

Vostres deixebles, fill meu,  
veig amenut suspirant,

y ab gran dolor del cor meu,  
veig també, que van plorán,

los dos fills del Zebedeu.

Fill meu, com, Deu, y Senyor  
esta sòspita es molesta,

y me causa gran temor;  
y aixis feume en esta festa

de quedarvos lo favor.

Fill meu de vostra pietat  
mereica yo tal conort,

perque os dich de veritat,  
que penso anau á la mort,

quant anau á la Ciutat.

Jesus. Mol util y convenient  
á tot lo mont es la anada;

y aixi vos sent tan prudent,  
no vulgau ser porfiada

en destorvarme lo intent.

Maria. Mol trista consolació,  
me donau mon fill amat;

pues vostra resolució  
me te lo cor. llastimat

de pena y de compasio.

Jesus. Be sabeu vos que vingut,  
desde el seno sobera

per reparar lo perdit  
de tot lo llinatge humà

que Lluiser te vensut.

Y pues vingui, mare mia,  
per tot lo mon redimir,

ja está molt cerca lo dia,  
en que jo tinch de morir,

cumplin tota profesia.

- 19 -

Deixaue aqueix plan esquiu  
que per lo vostre conort,  
lo meu efecte vos diu,  
que poch tems estaré mort,  
y prest me trobareu viu.

Maria. ¡ O resposta dolorosa,

plena de pena cruel!

¡ O resposta riguòsa,

més amarga, que lo fel,  
per ami molt llastimosa!

Mon Deu, suma veritat,  
y Fill del Celestial Pare,

digam la vostra bondad.

¿ perque ab vostra trista Mare,

usau tanta cruenta?

Jesus. Habeume molt llastimat,

Mare, mia, ab tals rahons;  
pero tot es escusat,

no obstan que vostras passions  
me tenen lo cort lligat.

Jo he de morir; la rahó  
es, perque segons estám,

ningú podrá, sino es jo  
dar per lo pecat de Adam,

condigna satisfacció.

Maria. Be poden vos redimir,  
sen com sou Deu soherá,

à tot lo mon sens morir,  
que en vostra poder està,

si de ell vos voleu servir.

Y pues, que tot ó podeu,  
ab vostra poder sens par,

amat fill, perque nou feu,  
podent lo mont deslliurar,

si voleu?

Jesus. Mare mia, molt amada,  
ja se he dit, que en est estat

la beguda preparada  
per la culpa del pecat

ja de ser per mi gustada,  
de mont Pare està ordenat,

perceu Senyora pasiencia;

ja de ma mà està firmat,  
asseunciada es la sentencia,

lo trist tems arribat.

Y pues jo, y sempre he pugut

salir del mont tributari,  
ja de miserible tribut,

sens morir en lo Calvari,  
per mon poder absolut.

Pero vos, señora mia,  
y Mare, mol be sabeu,

que siacás yo no moria,  
lo que està ordenat per Deu,

altrament no cumpliria,  
y no podent Deu menir,

com a eterna veritat,  
que es ell; jo tinch de morir

de certa necessitat,  
per los homens redimir.

Maria. Pues voleu, Fill, y Señor,  
obrir la celestial porta,

ab vostra sanch, y suor,  
despues, que jo seré morta,

podrá ser mon Redemptor.

Jesus. Aixó, Mare no serà,  
y si preguntau, perqué

vos dich, que cuant faltarà  
la fidelitat, ó fé,

en Vos sola restará.

Tots me desampararan,

sens quedar amich en mi,  
nos Deixebles fugiran,

y Vos, y jo sols allí,  
sentirém pena tan gran.

Maria. ¡ O Mare trista, y afflida,  
en tant desastrada sort!

si es sentencia definida,  
que Vos heu de patir mort,

com podré jo tenir vida?

¡ O cor de dolor partit!

¡ O anima atribulada!

¡ O mon Fill, Deu infinit!

esta es la cruel llansada,  
que passa mon esperit.

Jesus. Mare mia, moderau

aqueix penos sentiment;

perque segons trista estau

ab vostra pena y torment;

ja la mort me anticipau.

Maria. En fi, que voleu fill meu

morir tant determinat?

Jesus. Si, que es voluntad de Deu,

que sia lo mon rescatat  
á costa de tan gran preu.

Mari. Que en fi, no hi ha fill amat,

á vostre transit remey ?  
Jesus. No hi ha remey, suposat ;  
que he de cumplir ab la ley,  
que mon Pare me ha imposat.  
Maria. Doleuvs de ma afició,  
*Se li agenolla als peus.*  
amat Fill de mas entrañas ;  
no permetau Fill meu, no,  
que entre angustias tan estrañas  
acabia la vida jo.  
Estos amorosos brazos,  
que algun temps tan dolsament  
vos donaren mil abrazos;  
pera impedir vostre intent,  
servesquian ara de llosas.  
S. Juan. Ja veix, que descomedit  
seré ab Vos, Mestre y Señor,  
si vos demano atrevit  
lo que al blanch de vostre amor  
fins ara no heu concedit.  
No obstan os vull suplicar  
que per consol de sa pena  
ab ella os vullau restar.

— 20 —

Vcs, germana Magdalena,  
ajudaumel á pregar.  
*Magd* Doneu Señor, blanda entrada  
á ma piadosa porfia,  
ab que os suplico humillada,  
que á la vostra Mare, y mia,  
no deixeu desamparada.  
Jesus. Alsauvos, Mare y Señora;  
tal sentiment no mostreu,  
suposat sou sabedora,  
que de lo ordenat per Deu  
ja es arribada la hora. *Se alsa*  
*Maria* Ay fill meu no está en ma mál  
pues, sim deixau, me matau.  
Jesus. Mare pues que desitjau,  
lo be del llinatge humà;  
ara perque lo escusau.  
Ohiu los sentimens grans,  
y los desitgs permanents,  
que ab plorosos suspirs fan,  
Adam y nóstres parents  
que dintre dels llims estan.

**Se transforma el Teatro en una decoració dels Llims, compost de varias grutas hasta el foro ahon se veurán las figuras que son destinadas als llims vistas per una claró opaca y en el ultim rompimen que será de mix en amun y aurá gran abertura per ahon se veurá una gloria cuberta de serafins y angels y en el centro lo Etern Pare.**

Música. Fins á quan, fins á quan  
ha de durar, aquest llanto, esta  
pena y est pesar ? Quant Deu  
meu, me he de veurer absolut, de  
esta misera, trista esclavitut.  
Tots. Teniu, Señor pietat  
de vostre poble infiel;  
y embiau liu Mesías  
de aquies vostre sant Cel.

Música. O ! Senyor si clement vos  
apiadaseu ! O ! si al promés Me-  
sias nos embiaseu la llibertat  
veuriam restituïda, y ab sa mort  
recobrada nostra vida.

Tots. Teniu, Señor pietat, etc.

Música. Ja Senyor son cumplidas las

semanas del Profeta Daniel : y  
nóstres ganas esperan, que ab fer-  
vor, ab ansia, y presa cumpliréu  
vostra eterna, fiel promesa.  
*Tots.* Teniu, Señor pietat etc.  
Jesus. Ja, Mara mia, heu notat  
en tanta plorosa veu,  
la estrema necesitat;  
y aixis no, nom destorbeu,  
lo que tan he desitjat.  
Dixaume ja rescatar  
aquestos mos fills volguts;  
pues sols jo pug remediar  
dañs per la culpa vinguts,  
ab la sanch que he de escampar.  
*Tots.* Preneu per consolació

de vostra gran agonia  
lo que os aseguro jo,  
y es que serà al tercer dia  
ma triunfan resurrecció.  
*Se torna á cambiá al Teatro en la mateixa decoració de untes y se alsan*  
Ja, Mare mia y Señora,  
suplicovs me doneu llisencia  
pues ja de morir es la hora.  
*Mar.* Serà fill meu, vostra ausencia  
de mos dols fomentadora.  
O ! mon be, y Rey poderós !  
vullvos ara suplicar,  
que pues vos veig tan penós,  
nom vullau lo gust negar  
de deixarme anar ab vos.  
*Jesus.* Aixó, no espereu de mi,  
afligida, y Santa Mare;  
perque veig no plauria així  
á Deu mon celestial Pare,  
sino que os quedeu assi.  
*Mar.* Si ab vos nom volleu portar,  
fill meu, gloria soberana,  
llisencia me vullau dar,  
(pues mon cor vos ho demana)  
de anarvos demá à buscar.  
Y pues teniu tal voler  
per be del llinatge humá;  
Rey meu, de infinit poder,  
ahon vos trobaré demá  
gustaria jo saber.  
Digaume si os trobaré  
en la casa del Zaccheo?  
*Jesus.* No paseu ansia, perque  
Juan, fill del Zebedeu,  
vos guiará ahon jo seré.  
A vostres dols poseu cura,  
non causeu més compasión,  
y aqueixa pena tan dura,  
guardaula per la ocasió,  
en que tot serà amargura.  
Y ara, Mare mia,  
*Se agenolla a's peus de sa Mare.*  
la santa benedicció  
espero de vostra ma.  
No vullau diferir, no,  
lo tems que passat està.  
*Maria.* Molta mes raho seria

que jo la rebes de vos,  
que sou mon deu, y ma guia;  
mes perque os ne aneu gustós,  
ja os la dono, vida mia.  
La benedicció de Deu ✠  
*Li dona la benedicció.*  
vostre Etern, poderós, pare  
caiga sobre vos, fill meu;  
y vos fill á vostra Mare  
doneu los brasos doneu.  
*S' abrasan los dos.*  
*Jesus.* O Mare, que ab vostra pena  
feu de mon cor mil pedasos !  
A Deu, y á vostres brasos  
la encomano, Magdalena.  
*Queda Magdalena sostenin en sos brasos á Maria, y Cristo sen va ab St. Juan, y los demes deixables se quedan agenollats.*  
*Magd.* O Jesus, mon Mestre y Deu !  
de eixa manera os ne anau ?  
Aqui si Senyor ques veu,  
lo molt que als homens amáu,  
y lo molt que per ells feu.  
Y vos Mare verdadera  
del verdader fill de Deu,  
no os tracteu de tal manera,  
que ab un desmay agoteu  
vostra hermosa primavera.  
*Maria.* Ay, ay de mi, Magdalena !  
com, estant mon fill ausent  
podré no morir de pena ?  
*Magd.* Considerant, Vos pruden,  
que es lance que Deu ordena.  
*St. Pere.* Pucs veieu, Señora mia,  
y Mare que á sa passió  
parteix nostre mestie, y guia  
daunos la benedicció  
per seguir sa compañía.  
*St Jaume.* Daunosa Verge preciosa,  
pues sent vos Iris de pau,  
nos ha de ser mol fructuosa.  
*Judas.* Donaulans, Señora, acabau,  
que os serveix lo estar penosa ?  
*Maria.* La Divina Magestat  
vos benehesca ab amor; ✠  
mirau, fills, encomanat  
vos deixo á vostre Señor;

serviulo ab gran lealtat.  
Vos Judas tindreu cuidado,  
de mon Fill, y si veyeu,  
que lo Poble de ell ie enfado,  
confio lo avisareu.

Jud. Jo ho fare ab molt gran agrado  
no teniu mes que cuidar,  
Señora, estau descansada,  
que si de ell sento parlar,

— 22 —

ó veig la gent indignada.  
molt prest lo aniré á avisar.  
*Maria.* Pues jo men vas á sentir  
ma soledad llasimosa,  
de la cual penso morir.

*Sen va ab Magdalena.*

*Judas.* Jo à consultar ab la bolsa  
com he de poderla umplir, aparte  
*Vanse.*

## Tercer Cuadro.

Representació de la Cena.—Consell, denuncia y venta de Jesus.

PERSONAS QUE PARLEN.

Jesus. St. Pere. St. Jaume major. St. Simon. St. Felip. St. Bartomeu. St. Tomas. St. Juan. St. Andreu. St. Jaume menor. St. Judas Tadeo. Judas Iscariot. St. Mateu, 4 Angels. Simó. Criat. Roboan. Anas. Caifas. Abdaron. Benjamí. Oficial y Judas,

El Teatro representa una selva cerca de la ciutat de Jerusalen

Ix Cristo acompañat del Apostols, y posats tots per son orde y Cristo al mitg diu:

Cristo. Deixebles, ja havez noiat  
que lo temps es arribat  
de la pasqua, (ay amor!)  
y que en ella ab gran rigor  
serà lo ver Fill de Deu  
trabit, y posat en Creu.  
Y suposat tot això,  
per lo molt que os amo jo,  
celebrarla es mon intent,  
ab vosaltres juntament;  
perque en los ultims de ma vida  
servequia de despedida.  
S. Pe. Ahont Mestre, həbem de anar  
per poderla aparellar?

Christo. A la Ciutat aniréu,  
y per senyal trobareu  
á un cert home, que en la mà  
un canterét portará  
allá abont entrará, entreu,  
y al amo cercioraréu,  
que vostre Señor ordena

celebrar allí la Cena.

S. Juan. Señor, vostre manament  
cumplirém diligentment.

Se canvia el Tratru en un carré  
curt. Ix un Criat en un canterét en  
la mà, y luego apareix Simó á la  
porta.

S. Pere. Simó siau ben trobat,  
y Deu guarde vostre estat.

Simó. Despues de moltes saluts,  
siau los dos ven vinguts.

S. Joan. Nostre gran Mestre y Señor  
vos saluda ab molt amor,  
y segons ell nos ha dit,  
se dará per ben servit  
de menjar lo anyell Pasqual  
en Casa tan principal.

Simó. Tot quan tinc es del Senyor  
y tindré per gran honor  
que en ma Casa vulla entrar  
un Señor tan singular.

Digauli de part mia,  
que estich ab gran alegria  
per veurer que tant li plau  
servirse de mon Palau.

S. Pere. A tant gran mercé, Simó  
no faltarà galardò. *Vanse.*

S. Pere y S. Juan, van en busca de  
Christo, que s'els apareix per la part  
dreta del Teatro, ab los demes

— 23 —

Deixebles.

Juan. Habem ab Simó parlát  
y diu que de mol bon grat  
ab bisarría, no escasa  
ofereis tota sa casa.

Jesus. Pues está conten Simó,  
no perdám esta ocasió  
ans be auem aquesta nit,  
à celebrar lo convit. *Vanse.*

Se trasmuda el Teatro en un magnific saló de la casa de Simó ahon y aurá una taula parada  
pera trenta personas en los seus corresponens asientos; el saló sera mol ben illuminat de  
blandons en los bastidós, salomons penjats y candelabros á la taula tot al estil romá,  
en lo primer bastidor esquerre estará previngut un silló romá, y tot lo necesari  
per lo lavatori y al tems de comensar apareixen 4 Angels en achas anseses  
y entonarán un himno que dura tot lo lavatori, y despues dirán  
los seus versos.—Surten Simó y son Criat per la part esquerra del  
Teatro, y acabat de dir lo vers seguen Simó, apareix Jesus  
y sons deixebles per la part dreta del Teatro.

Simó. Propisia sert considero  
que en eix momen me acompaña  
pues en ma pobre cabaña  
tan gran personage espero:  
Que fortuna inesperada!

Ó casa la mes ditchosa!  
Que á persona tan gloriosa  
Vuy cervirás de morada.

Me enagenan ditchas tantas,  
ma fé y esperansa aviva,  
y puix sembla que ya arriba,  
corro á besarli las plantes,

Jesus. O, Simó, amich del cort meu  
prospera lo eternal; Deu  
aquesta casa, y posada  
en recort de esta diada:  
y ara en amorosos llasos

donaume Simó los brasos,  
lo abrasa.

Simó. Señor vostra maigestat  
la masa honra á son criát,  
y jo de pur agrait  
molt avergoñit;

que no mereix casa mia  
en dichosa companya.  
que sia vingut asi  
en gran dicha para mí  
estich, Señor mol content  
en tan noble allotjamen.

Pren Simó lo nesesari y dona aigua  
á mans comensan per Christo.

Qui pogues ser tant dichós,  
qui fos un Rey poderós;  
para servir dignament  
un Señor tan excélen  
però preneu dest criát  
una bona voluntat.

Los Deixebles se antrán colocan en  
la tau'a cada un en son lloc desti-  
nat, y Christo quan serán tots á son  
puesto beneirá la taula.

Jesus. Mon Pare, Deu eternal,  
lo Esperit consubstancial,  
y jò la eterna paraula  
benehim aquesta taula. ☩

Benedic la taula se also Cristo y sen  
baixa al proseni y diu.

Jesus. Pere veniu fins asi

Pere. Señor que voleu de mi ?

Jesus. Vostres peus he de teniar  
y per vos vull comensar.

Pere. No permetia Deu,  
que vos los peus me toqueu:

Vos amí ab tal dignació?  
no soch digne, Señor, no.

Jesus. Aquest Sagrat ministeri,  
nol fas jò sens gran misteri;  
pues per un cert Sacrament,

entrará tan solament  
en lo meu regne, y Ciutat,  
aqueell que será rentat.

*S. Per.* No puch, Mestre aconortar-me de que Vos vullau rentarme sent Vos mon Deu, y Senyor, y jó tan vil pecador.

*Jesus.* Pere jó os he declarát  
que així està profetisat;  
pues lo camí mes segur,  
es rentarse y quedar pur,  
y qui rentat no será  
venir ab mi no podrá.

*Pere.* Fassase en vostre cristi  
lo que vos aveu manat

*Se descansa y se asenta.*  
no sols los peus os daré,  
mes las mans y cap també.

*Jesus* la part, que já está rentada  
nos deu altra vegada  
rentar: pues en tal estat,  
es superfluo, y escusat.

*Música.* A medida quels vaixa ren-  
tan, se aniran colocan los deixebles  
á son lloc y mentres durará lo lava-  
tori la música y los àngels cantan el  
himno seguen

*Música.* Al acabar la cena

Angels correu, veniu,  
venreu lo cel en terra  
per un amor sens fi.  
Lo efecte que al monte,  
li dona lo motiu  
per veurerse abatut  
montranse tant rendit

Correu, veniu

á veurer finezas

de un Deu infinit.

*Jesus.* Ja vosaltres fills devots,  
ja estau nets, pero no tots.

*Concluit lo lavatori Cristo servá  
á son lloc y despues de aver dit lo  
vers segun dona la Comunió als  
deixebles que aniran pr lo centro  
de la taula de dos en dos y les An-  
gels van di n los seus versos.*

*Jesus.* Deixebles, y amats jermans  
preneo de las mias mans,

aquest pá tan sabrés  
que es lo meu verdader cos.

*Angel 1.* Homens mirau al Señor  
en aquesta última cena  
ab qual finesa y ardor  
en mitg de sa major pena  
demostrau son gran amor.

*Angel 2.* Gran es vostra dignitat,  
pues que en tans celestials dorts  
se os dona sacramental,  
y ordenanvos sacerdots,  
vos puja al supremo estat.

*Angel 3.* Agrait quedat deveu  
pues en afectuosa norma,  
y à impulsos del amor su  
Deu en homa se transforma,  
lo bona se transforma en Deu.

*Ag. 4* No penseu no en vostre oblit  
ans be, en memoria tindreu  
un tan excelen convit;  
y lo que lo fill de Deu  
fá per lo vostre profit

*Concluit los Angels sos versos y  
Cristo de donar la comunió diu.*

*Jesus.* Y pues, ja no puch tardar,  
deixebles meus à gustar  
lo amarch calser de la mort,  
aqui os deixo per recort,  
en aquest nou testament

lo meu cos actualmes  
Y finalmen os vull dir dir  
que jo men vaig à morir  
que entre vosaltres està, el  
traidor, quem traire;

*Los deixebles paren tots al plegarie  
mornjar y quedan admirats*

desde asi lo miro jó  
maquinau la traicio:  
cumplirá sa gran maldad  
lo que està profetisat.

Pero; hay! del delinquent  
que farà tal traiment  
molt millor li fora estat,  
que en la terra may fos nat.

*S. Pere.* O Señor omnipotent,  
de cubriu lo vostre intent,  
y si jó so lo traidor,  
publicau lo meu error;

pero vostra gran bondad,  
no ignora ma voluntat.

*S. Juan.* Senyor jo os vull suplicar  
per mercer mol singular,  
que digau si sou servit  
qui sera tant atrevit,  
que cometia tal maldat,  
contra vostra Magestat?

Ningù, Senyor, contra Vos  
pot ser tant vil, y alevós:

y si jo so ló malvat,  
que tal cosa bagia intentat

áqui me teniu present,  
feu de mi un gran escarmant

Pero Vos, sabeu, Senyor,  
lo que hi ha dins de mon cor;

Vos sabeu lo sentiment,  
que tinch de vostre torment,

Qui, Senyor, fos tant ditzos,  
que pogués morir per Vos!

qui tingués tanta ventura,  
que lo Calzer de amargura,

que haveu de beurer begués  
Mes, j ay de mi! no puch mes,

pues entre pena, y dolor,  
sem vá dormint lo meu cor.

*Declina Sant Joan lo cap al pit de  
Christo.*

*S. Jaume.* Mon Cosi Mestre y Señor  
á qui jo tinch tant amor,  
descubriume vostre pit;  
seria jo lo atrevit,  
lo infame, aleve y traidor  
de tant gran culpa agressor?

Me hauria jo, Mestre, alsat  
contra vostra Magestat?

Pero en si Vos be sabeu  
que aquest fill del Zebedéu  
may alevós, may ingrat  
á vostre amor ha faltat.

*S. Andreu.* Digau Señor es Andreu  
lo insolent, y alevós,  
que avós, que sou etern Deu,

ocasione riguros  
la afrentosa mort de Creu?

*S. Simon.* Mestre meu, Deu verdader  
y fill del Pare Etern;

voldria de Vos saber,

si jo de tant grave mal,  
lo causador tinch de ser?

*S. Jaume menor.* Mestre pues  
tan gran amor  
vos tinch, feume plaher de dir  
si será Jaume el menor,  
lo ingrat, que os ha de trahir,  
y exposar á tal dolor?

*S. Felip.* Gran es Señor ma tristesia  
obint à Vos mateix dir,  
que hi ha un malvat que ab vilesa  
á son Mestre ba de trahir,  
y posar ab tal baxesa;  
si jo so lo tal malvat,  
suplicos, Mestre humilment,  
manifesteu mon pecat  
devant de tota la gent,  
y de tot lo Apostolat.

*S. Teodororo.* Fill de la Verge Maria  
Deu inmens, y Omnipotent,  
saber cert de Vos voldria,  
si he de ser jo delinqüent  
en tan gran alevosía.

*S. Bart.* Seria jo lo malvat,  
autor de tant gran pecat?  
seria jo per ventura  
qui intentas tan gran locura?

qui intentas tan gran locura?

voldria tragarme jo  
una tan gran perdició?

Auria jo maquinat  
tan sacrilega maldad?

Unigenit Fill de Deu,  
ja sabeu que Barthomeu

tant de dia com de nit,  
vigilant Vos ha servit,

com també la voluntat,  
ab que sempre Vos ha amat.

A Vos mateix sento dir,  
que prest haveu de Morir

en la Creu crucificat  
per destruir lo pecat.

Esta noticia, Senyor,  
atravessa lo meu cor;

y si haveu Vos de morir,  
vullauvos de mi servir;

aqueix transit dolorós  
Que podrá pender conor

en tant llastimosa mort?  
vostres Deixebles amats  
quedarà desconsolats.  
Dirà plorant Barthomeu  
abont es lo Mestre meu?  
Senyor per vostra clemència  
revocàu esta sentència.

S. Tomàs. Senyor, seria Thomàs  
de condició tant estranya,  
que en un tant llastimós cas  
ab tant vil traydora hazanya  
als Jueus vos entregàs?

S. Matheu. Senyor, jo que lo postrer  
so de vostre Apostolat:  
gustaria de saber,  
si he de ser jo lo malvat  
que tal trabició he de fer?

Judas. Digaume, Mestre, y Senyor,  
seria jo lo Traydor?  
Christo. Si jo no me era atrevit,

Vos, Judas, ho habeu dit:

Veniu, veniu fins assí,  
mengaréu aquest bosi;  
y aniréu en continent,  
á executar vostre intent.

Pren Judas lo bosi y lo llansa baixa  
de la taula y sen va de la cassena y

Chrisò continua:  
Carissims, Deixebles meus,  
escoltau las tristas veus  
de Jesus, Fill de Maria,  
posat en tanta agonia.

Plorau la pena y dolor  
de vostre Mestre y Senyor,  
que ha de ser crucificat  
segons es profetizàt.

En lo temps de ma Passió  
no me accompanyaréu no;  
pues de mi tots fugirèu  
y tot sol me deixaréu

S. Pe. Antes, Mestre, he de morirme  
que de vos puga partirm'e.

Christo. Vos pere en tan gran treball  
antes, que cante lo gall,  
ab rahons juramentadas  
me negaréu tres vegadas.

S. Pere. Senyor, no ha de ser això  
estau molt segur, que jo

may Vos desampararé,  
y que si acás se esdevé,  
encara que sia vell,  
tiraré de mon coltell;  
y en si, Mestre, moriré,  
antes, que no fugiré.

Christo. Aqeix servordòs intén't  
no tindrà cumpliment:  
Pere en si, jo aquesta nit  
seré venut y trabit;  
y tan lo meu temps se acosta,  
que vā corrent á la posta.

S. Pere. Lo Fill de Deu Eternal  
ha de ser tractat tant mal?  
Antes que consentia jó,  
una tant enorme acció,  
primerament moriré  
ò per terra posaré  
per trofeo á vostres peus  
la turba dels Farizeus.

Se alsan tots de la taula y baixant  
al procenit, á hon està Simó y los  
Angels sen vant y Christo dirixense  
á Simó diu.

Chrisò. Mon Pare, que es Etern Deu  
vol que jo moria en la Creu,  
perque per mi del tot sia  
cumplida la profecia.

Jo, Simó, vaig à morir,  
y així me vull despedir,  
y com es tant breu ma vida,  
sia breu ma despedida.

De vos me recordaré,  
quant ab mon Pare seré,  
Simó. Omnipotent Fill de Deu,  
per los grans favors, quem seu  
quedaré sempre obligat

á vostra benignitat.

Se canvia el Teatro en un bosch curt  
y surt Cristo y posat al mitg dels

deixebles diu:

Jesus. Deixebles del Fill de Deu,  
ohiu aquestas rahons:

jo vaig à perder la vida,  
pera donárvela á tots.

Jom despedesch de vosaltres:

vosaltres en aquest mon  
quedau fins que ajau begut,

lo mateix calzer que jo.  
Y pues què es forsa deixarvos,  
y partirme á patir mort,  
que os ameu los uns als altres  
vos suplico mol' ansios.

Tractauvos com a Germans,  
y ab gran pau, quietut, y amor,  
procurareu evitar  
rinyas, iras y rencors.

La caritat ab los pobres  
encomano sobre tot,  
pues per pujar al Cel, ella  
es la escala de Jacob.

Preneu exemple de mi,  
teniu memoria, y recort,  
que os deixo aquests preceptes  
en lo article de la mort.

Que com sou ovellas mias,  
y jo vostre Pastor so,  
se men van tras de vosaltres  
las entranyas, y lo cor.

Ja la mia hora se acerca  
y ja en la imaginació,  
sem representa al viu

com si en ells ya estigués jo:  
los martiris, los tormens,  
las bofetadas, asots,  
los afronts, y las injurias,  
ab que los ingratis Sayons,  
fieros cruels, é inhumans  
han de maltractar mon cos.

Fins á posarme en la creu  
en lo qual sacrosant tronch  
per si entregaré la vida.  
á mans de tants grans rigors.

Dia de Pascua florida  
resucitaré gloriós;  
y de est modo, en Galilea  
me veureu ab gran consol;

perque sempre ab un gran treball  
un gran repòs correspon.

Y pues ja lo temps se acerca,  
fills meus prendas del meu cor,  
per última despedida,  
vull abrasarvos á tots.

Durant la següent relació los abrasa  
á tots per son orde.

Esta vostra companyia,

galardonaré algun dia,  
pues ja os tinc aparellat,  
un gran premi en ma Ciutat,  
Mes vosaltres tot primer,  
en lo mon sou menester,  
peraque ab vostra doctrina;  
que será santa y Divina,  
guiéu á tota la gent  
á ma fé, y coneixament.

A ma Mare, molt amada,  
vos deixo recomanada,  
acompanyaula amats fills,  
en sas penas y perills,  
y serviula ab llealtad.

Y ara, amats fills, aguardau  
un poquet aquí, si os plau.

Cristo se aparta aun costat y diu.

Joan, mon amat Cossi,  
veniu, veniu, fins assí:  
veniu Pere, veniu Jaume,  
y tots tres accompanyaume.

Sen va Cristo en los tres deixebles  
per un costat de Teatro, y los demés  
sen van per lo altra.

El Teatro se canvia en la mateixa  
sala de tribunal de acta anterior, y  
apareix Caifás, y Roboan que se es-  
tard á la part esquerra del teatro.

Caifás. Roboan.

Roboan. Senyor ?

Caif Esta nit ting de dar si á mon ne-  
ab la mort del fals profeta (guit,  
que tot nostre poble inquieta.

Veurem si has pot sofocar  
de est novador la doctrina  
pues Jerusalem no estima,  
que ab nostra ley va acabar.

Roboan. Son avisats per mi mateix,  
Anas, Benjami, Abdaron,

que del consistori son  
los mes sabis farizeus.

Caifás. Pues jals espero assí dins,  
prompte ves á recibirlos: eise Rob  
poch costará el persuadirlos  
sent tan zelosos Rabins.

Disimular ja nos pot,  
home tan perjudicial,  
y antes quens causia mes mal  
à ell li causarem la mort.

*Surten Anás, Abdaron y Benjamí,*  
*y despues de haber fet lo degut aca-*  
*tamen se sentaran á sos llochs.*

*Anás.* Sigau gendre ben trobat.

*Caif.* Los delictes mes atrosos,

segons tota bona llei,

demanan prompte remey,

y mes si son contagiosos.

Esto suposat rabins,

y esta máxima asentada,

ja sabréu, esta vegada,

perque os convoco aqui dins.

*Ix un Oficial, y fetas las reverencias*  
*deudas dirá.*

*Oficial.* Savi Conclave, la urgencia

que el presen negoci te,

me dona motiu à que,

me anticipe la llisencia :

Sabreu pues que un pobreto

fill de un fuster de Bétem,

te à tota Jerusalem,

sumergida en confusió.

Una nova llei predica,

ab que perverteix la gent,

y ab mol gran atreviment,

per fill de Deu se publica.

Procura per varias vias,

( que esto me consta mol be )

dar à entender à tots, que

ell es lo promés Messias.

Lo poble que te per llei,

son gust en la novedat,

casi tot alborotat,

ja lo saluda per Rey.

Veuse esto verificat

en una solemne entrada,

que ab Magestat afectada,

ha fet en esta Ciudad.

Segons la pompa, y honor,

ab que tots lo han cortejat,

no farian la mitat,

si vingues lo Emperador.

Pues com esto se permet?

com no se apura el rigor,

contra aqueix enganyador,  
y oprobri de Nazareth?  
Si esto saben los Romans,  
aconortarnos podrem,  
de que sens dupte, serem,  
despedasats à sos mans.  
Rabins, perdonar debeu  
aquest llisensiós ardor,  
pues sols lo meu punt, y honor,  
me han fet alsar tan la veu, vase.

*Caif.* A lo que ha dit lo Oficial  
solament enyadesch jo,  
que convé sens dilació  
posar remey en aquest mal.

*Anás.* Lo que se ha de executar  
es ferlo luego agafar,  
y al instant, que estiga près  
formaremli un gran procés.

*Caif.* Tinch de usar tot lo rigor  
ab tan vil enganyador.

*Anás.* Jol sabré ben castigar  
si á mas mans pot arribar.

*Benj.* Pues sus culpas son notorias  
despatxém requisitorias,  
per si acás lo delinqüent  
de fugir te atreviment.

*Abd.* Si ab fidelitat mante,  
Judas lo que premeté,  
sens alborot, ni tumult  
vindrà à nostras mans occult.

*Ix Judas y encontrarse ab Roboan*  
*que estará guardan la entrada de la*  
*sala diu :*

*Judas.* Diugaume honrat ciudada  
al consell podria entrá?

*Roboan.* Aurás de pendrer pasiencia,  
fins que alcansis la llisencia.

*Judas.* Reberé merce singular,  
si me la voleu lograr.

*Roboan.* Digam que vols fer adins.

*Judas.* Vull parlar ab los rabins.

*Roboan.* Aquí podrás aguardar,  
mentres veig si pots entrar.

*Pasa Roboan al consistori y diu :*  
Un sert home foraster,  
per cosas que ha menester,  
diu Senyors, ab reverencia,  
si li donareu audiencia.

*Anás.* Lo consell sempre la dona,  
y aixis vinga en hora bona.

*Caifás.* Feu que vinga prontament  
à proposar son intent.

*Va Roboan á Judas y diu:*

*Roboan.* Han dit los Sabis Rabins,  
que ja pots entrar adins :

ahon ab acatament  
farás ton rahonament :  
y mira ab qui parlaràs,  
que son Anás y Caifás,

Abdaron y Benjamí,  
tots juns en consell aquí.

*Arriba Judas al consistori y fa la*  
*cortesia deguda diu :*

*Judas.* Cresca Deu vostres honors,  
sabis y nobles Doctors,  
ja sabeu que os prometí,  
lo dia, que vingui asi,  
y aixis ja determinat,  
vos dich, que lo contractat  
cumpliré, ab lo beu antes,  
quem doneu trenta dinés.

*Caifás.* Sereu Judas mol honrat,  
si cumpliu lo concertat.

*Judas.* No hi dupteu, sabi Rabi,  
que aixi ho tinch de fer, y si  
me pagau ab bon argent,  
me tindreu mes diligent.

*Anás.* Pues es honrada persona,  
donemli moneda bona.

*Caifás.* Abdaron, pagaulo be.  
perque es cosa que convé.

*Abdaron.* Judas amich verdader,  
veus aquí vostre diner.

*Abdaron pendrá la bosc que tindrà*  
*previnguda sobre la tau'a, y donará*  
*los trenta dines de plata, y Judas los*  
*pendrá contanos fins á tres y lo se-*  
*guen lo mirará en perfecció, lo pro-*  
*bilarà en las dens ó sonanolò en terra,*  
*y dirá.*

*Judas.* Un, dos, tres... aquest es fes,  
daumen un altre de pes.

*Abdaron.* Vos, Judas teniu rahó,  
teniune un altre de bò.

*Pren Judas los dinés, figura los*  
*conta tots, y los posa á la bosa que*  
*porta previnguda al costat y diu.*

*Judas.* Satisfet quedo, y content  
de tant horrat pagament,  
y pues teniu tan bon tracte  
vaig á cumplir lo contracte.

*Anas.* Quant mes presa os donareu  
molt maior gust nos faréu.

*Caifás.* Procurau ser diligent,  
que la nit pasa corren.

*Benjamí.* Judas, ja que sou pagat,  
per maior seguritat,  
feu solemne jurament,  
devant Deu omnipotent,  
que cumplireu lo promés  
sens ningun altre interès.

*Jud* Quant lo promés no cumpliesquia  
plequia á Deu, me consumesquia,  
y com un perjur malvat,  
moria en un sahúch penyat.

*Se alsa Benjamí y posan una vara*  
*negra de cosa de dos pams sobre el*  
*llibre de lleis, que tindrà obert sobre*  
*la taula, posa Judas la ma plana en*  
*senyal de jurament, y diu lo vers*  
*anterior.*

*Anás.* Judas, vos donau senyal,  
de que sou home lleal.

*Judas.* Sonyor, donaume soldats,  
que ab mi vingan ven armats.

*Caifás.* Ola, Roboan, prestament  
fer armar tota la gent.

*Al momen que dirá això Caifás sur-*  
*ten los soldats romans han dos fières*  
*que aniran donan la bolta tot depre-*  
*sa pel teatro á medida que vaix al*  
*telò.*

## Cuart Cuadro.

**Embaixada del angel y presa de Jesus en lo Hort.**  
**Lo presentan á casa de Anás y Caifás.—Negació de San Pere.**

### PERSONAS QUE PARLAN.

Jesus. St. Pere. St. Juan. St. Jaume. Angel. Música. Judas. Malcús. 2 Testimonis.  
 Anás, Caias. Abdaron. Benjamí. Roboan. Gamiel. Joab. Sirventa. Dimonis.  
 Comparsa de soldats.

**El Teatro representa un Hort en varios abres, que á son tems se trasformarán en una magnifica gloria.**

*Apareix Jesus agenollat ils tres deixebles dormin en grupo.*

*Jesus.* Pare meu, Deu Eternal  
 Rey de Gloria universal;  
 passe de mi vostre fill  
 aquest calzer, y perill.  
*Pero,* Seuyor, no ha de ser,  
 conforme lo meu voler;  
 pues estich molt conformat  
 á la vostra voluntad.

*La musica va interpolar los versos de Jesus y canta.*

*Mús.* Alenta, Conforta,  
 descansa el penar,  
 que no vol lo amor,  
 tal pena, y treball.

*Cristo se alsà de agenollat y diu<sup>2</sup> als deixebles*

*Jesus.* Ola deixebles amats,  
 molt estau endormiscats;  
 pues un rato no podeu,  
 vetllar ab lo fill de Deu,  
 Vetllau sens intermició,  
 per fugir la tentació.

*Se torna ajenollar*

O Seuyor omnipotent!  
 suplicovs molt humilment,  
 pues sou pare de clemencia;  
 que revoqueu la sentencia.  
*Vejijau,* sis pot escusar  
 lo calzer, que he de pasar.  
 Pero si convé Seuyor,

que pase jo aquest dolor,  
 estich sempre conformat  
 ab la vostra voluntat;

*Mientras fa esta relació, entra Judas al hort ab mol tiento observan ahon*

*está Jesus y sen torna*  
 pues mon espirit robust  
 está ab fortalesa, y gust:  
 si be mostra sa flaquesa  
 ma humana naturaleza.

*Mús.* Suspen, y mitiga  
 ta angustia fatal,  
 quan lo Cel se postra  
 á ta voluntat.

*Altra vegada se alsà Cristo y diu*  
*a's deixebles.*

*Jesus.* despertau, deixebles meus,  
 á mas llastimosas veus.  
 despertau vostres sentits,  
 tant suspesos, y adormits.  
 Mirau, que en esta ocasió,  
 no dorm Judas, no dorm no

*Torna agenollarse y alsan las mans*  
*al Cel diu*

*Jesus.* Omnipoten pare meu,  
 pues determinat habeu,  
 que moria per lo pecat,  
 fasas vostra voluntat.

El Teatro se canvia en una hermosa gloria de tot lo teatro, los 4 abres que estarán laterals se trasformarán en 4 grupos de nuvols, ahon y aurá un angel á cada un lo cual cantarán y portarán los trofeos de la Pasió y Mort, mentres tocará la música y cantarán, se anirá apareixen un nuvol en un Angel que portará una creu á la ma dreta y un caser en esquerra, y una tovalolla ensangrentada de dins en lo bras esquerra, y al mateix tems que anirá baixan Jesus se anirá elevan hasta que los dos se incontrarán y lo Angel diu lo vers seguen, y despues canta una aria.

*Músico.* Suspira, refresca,  
 tanta activitat,  
 que així lo Etern Pare  
 Conten estará.

*Lo Angel canta la aria seguent.*

*Angel.* Unigenit fill de Deu,  
 aquesta es la Santa Creu,  
 ahont sereu crucifiat  
 per destruir lo pecat.  
*Vostre Etern Pare* me envia  
 á confortar vostre cor  
 posat per son gran dolor  
 en llastimosa agonía.

*Aquest Calzer de amargura,*  
 que habeu, bon Jesus de pasar,  
 serà bastan á curar,  
 tota humana criatura.

*Aixuga la cara de Christo en la tava-*

*valla.* O fineza peregrina,  
 y de primorós esmalt!  
 que sen lo home lo malalt,  
 prengau vos la medicina.

*Enseña la tovalolla per la part en-*

*sangrentada.* Angel. Aquí podeu tots mirar  
 la atrocitat del torment,  
 que á Jesus de tolerar,  
 pues pensarlo solament,  
 ayqua y sanch li fan suar.

*Repeleis la música lo vers seguen, y*  
*lo Angel s'en puja, y Jesus baixa*  
*duran la música.*

*Música.* Suspira, refresca  
 tanta activitat,  
 que així lo Etern Pare  
 content estará.

*Al concluir la música el Teatro se*  
*canvia altra vegada en la maleïxa*  
*decoració del Hort tot lo Teatro os-*

*cur y apareix la lluna al foro,*  
*Cristo se alsà, y se dirixirà al dei-*

*xebles y diu.*

*Jesus.* Alsau Deixeble, alsau,

dispertauvos, y mirau  
 la turba del Farizeus,  
 que arriba ja a vostres peus.

*Ixen Judas, Abdaron, Benjamí,*  
*soldats ab llansas, espases y cadenes*  
*y devan Malcús ab una llanterna*  
*sorda ensesa, y aparentan mol sigilo*  
*lo y la veu baixa diuen.*

*Rohoan.* Judas los que son vinguts  
 son soldats ben resoluts.

*Judas.* Estau pues, ab bon conòrt,  
 quel tinch espiat en lo hort.

Anem, pues, que no voldria,  
 quens fugis antes del dia.

*Benjamí.* Nosaltres nol coneixem,  
 vejau vos, com ho farem?

*Judas.* Aquel que jo abrasaré,  
 procurau lligarlo bé.

*Benjamí.* Abdaron seguiu bandera  
 paseu debant, ó derrera.

*Abdaron.* Seguiu, Malcús diligent,  
 y guardau lo llum del vent.

*Judas.* Cuan se porta bona trasa,  
 es mes segura la caza.

*Se alsà Cristo y anan als rabins diu*

*Jesus.* Amichs meus, qui demanau?  
 nom direu aquí buscau  
 en aques Hort tan retret?

*Tots.* A Jesus de Nazareth.

*Jesus.* Ego sum.

*A esta veu de Cristo cau'n tots los*  
*que lo anavan á pendrèr á terra me-*  
*nos Judas, y al ruido se despertan*  
*los deixebles y se alsan asustats al*  
*veuer tanta gent se retirau á un*  
*costal de teatro.*

*Jesus.* Levate. *se alsan.*

Digaume, Senyors, Rabins,  
aqui vuscau assi dins,  
ab tan cautelós secret?

*Tots.* A Jesus de Nazaret.

*Jesus.* Ego sum. *cahuem.*

Levate.

Aqui en esta ocasió  
buscau ab mala intenció?

Digau ja, pues se os permet.

*Tots.* A Jesus de Nazareth.

*Jesus.* Ego sum. *cahuem.*

Alsausos, vos tornao à dit.  
que ja desitjo cumplir,  
lo que está profetizat,  
y per mon pare ordenat.  
Descarregueu sobre mi  
vostra ponsonya, y verí,  
com als meus, que aqui veyeu.  
en llibertad los deixeu.

*Senyalan Cristo al deixebles y Mal-*  
*cús dirijinlos lo llum y fen mil ob-*  
*servacions, y S. Pere fen ademans*  
*de defensa. Judas se adelanta á Je-*  
*sus, y diu.*

*Judas.* Siau ben trobat, Rabi.

*Jesus.* Amich, que voleu de mi?

*Judas.* Vullvos abrasar Senyor,  
en senyal de mon amor.

*Abrasa Judas á Jesus y lo besa, y en*  
*seguida sen vá de la escena.*

*Jesus.* A l Judas, Judas ingrati!

qual causa jo te he donat,  
para que desconeget  
me bagies tan vilment venut?

*S. Pere ab furor tira del contell, y*  
*dirigin la paraula al demes deixe-*  
*b'es diu;*

*Pere.* Cert me donan pensaments  
de envestir a estos valens,  
Determinançan dona tres pasos d'ells  
y ab rabbia diu.

*Ola, Senyors Farizeus,*  
no paseu de aqui los peus:  
perque os aseguro jo  
que, si en aqueixa intenció  
vostra furia persevera,  
un bon destros se os espera.

O canalla vil y ruina,  
contra la vondad Divina,  
las mans vostras se atreveixen?  
com las mias conseñeixen,  
tant sacrilega maldad?

Tu, que atrevit y alentat,  
has volgut ser lo primer,  
no tindrás lo cap senser.

*Pega un cop de contell al cap de*  
*Malcús, y li lleva una orella, y cau*  
*en terra esclamant.*

*Malcús.* Ay! Ay! de mi desdichebat!  
que una orella me han llevat!  
gran disbarat cometí,  
cuant en esto me figui.

*Jesus.* Qui de cuntell vol ferir  
de cuntell ha de morir;  
y aixís preneu lo meu consell.

Pere y lo vostre cuntell,  
torneulo ab acció pausada,  
en la vaina altra vegada.

*Y* heu de tenir per entés,  
que si guardarme volgés  
de estos Sayons atrevits,

de Angelicals Esperits,  
numerosa companyá

mon Pare me enviaia:  
pero es forsós en est estat,  
cumplir lo profetizat.

*Malcús,* veniu fins assí,  
no tingau temor de mi,  
mon Pare per sa bondad,

me ha donada potestat,  
y poder universal,  
per curar cualsevol mal.

*Y* així jo ab mol gran amor,  
vull curar vostre dolor

*Cristo cull la orella y la uneix á son*  
*lloch ab saliva.*

*Malcús.* Senyor, un tan gran favor,  
com rebo de vostre amor,  
á agrahirlo me acomodo;  
pero será de aqueix modo.

*Lo agarra en furia y tots fan lo ma-*  
*xebles sen van.*

*Jesus.* O! Farizeus desdixats!  
ciegos, y desatinats!

Tots contra mi sou vinguts,  
tan armats y previnguts,  
com si jo fos un traidor,  
algun lladre ó malfactor.

En Jerusalem so entrat,  
y en lo temple he predicat:  
allí los malalts curaba,  
y los morts resucitaba;

inmune me habeu deixat,  
cuant estaba en la Ciutat:  
y ara, que estaba secret,  
en aquest Hort, y retret,

veniu ab tan gran furor,  
á darm'e pena dolor.

*Benjami.* Portemlo pres y lligat,  
devant del Senyor Pilat.

*Abdaron.* A Anàs ha de ser primer  
quo es rigurós y justicier.

*Malcús.* Paseu devant Benjami,  
vos que sabeu lo camí.

*Benjami.* La casa que demanau,  
es aquest primer palau.

*Se canvia el Teatro en un saló curt*  
*de la casa de Anàs, y surt Anàs per*  
*la esquerra y acabat de dir la seguen*  
*relació surtán los farizeus per la*  
*dreta portan Cristo*

*Anàs.* A que arriba la ambisió  
del home desenfrenat,  
cuant dirigir la intentat

promovent tal confusió!

En aqueix mateix moment  
crech yo que auran agafat

aqueill traidor y desdichat  
que perverteix tanta gent,

si acas la sort lo destina  
que vinga á mon tribunal,

me apar que es lo principal

preguntarli sa doctrina *entranc*

*Abdaron.* Senyor Anàs esta gent  
portan pres uu delinqüent;

y en fé de bons Ciutadans,

lo entregan á vostras mans.

*Anàs.* Siau Jesus tan ben trobat,

com sou estat desitiat.

De vos he sentit a dir,

cosas, quem fan aturdir.

Diuhen, que habeu predicar.  
nova ley en la Ciutat,  
y que vos, secretament,  
convertiu á molta gent.  
Rebré mercé singular,  
quem vullau dir, y esplicar,  
com á cosa peregrina,  
la vostra ley y doctrina.

*Jesus.* Amich meu, jo he predicat,  
per tota aquesta Ciutat;  
vos podeu haber oyt,  
lo que jo en lo temple he dit  
en llochs publichs he enseñat  
á tothom la veritat,

*Malcús.* Així ab tant malas rahons  
al pontifice respons?

Aqui va esta bofetada: *li pega.*  
y cuidado altra vegada.

*Jesus.* Home, si mal he parlát,  
prego, quem digas en que,  
y si he parlat be, perqué  
has mon rostro maltractat.

*Anàs.* Anem devan de Caifás,  
que allí resoldrem lo cas.

*Se canvia el Teatro en un salon me-*  
*dio, de la casa de Caifás surt Caifás*  
*per la part esquerra, y dira la re-*  
*lació seguen, y despues Jesus y fari-*  
*zeus per la dreta, sen cortesia.*

*Caifás.* No pueh encontrar repòs,  
desde que per la ciutat  
nova ley ha predicat

aquest home cedisiós.

Nova ley pert lo judici?  
de nosaltres que seria?

de pagar tanta osadia  
en un afrentós suplisi,

desde un príncipi evitem

que propagua sa doctrina,

pues si el poble á ell se inclina

los privilegis perdem:

Escarmant gran ab dieteri,

deu sufrir tal atentat,

cuant infame ha atropellat

nostre digne ministeri. *entranc.*

*Caifás.* Y vos en molta salut,

siau señor ben vingut!

*Anàs.* Aquí os portam un *Orat*,

que perturba la *Ciutat*.

Predica publicament,

ab molt gran atreviment,

y ensenyant nova doctrina,

tot nostre Poble amotina.

Veijau quin castich mereix,

qui nostra ley destrueix.

*Caifas.* Jerosolims Ciutadans,

cuant los delictes son grans,

ha de ser ab gran rigor

castigat lo malfactor.

Per esto vull jo discreta-

portarme en forma de dret,

y així bejau de buscar,

qui vulla testificar

un cas tan facinerós,

maligne y escandalós.

*Va Roboan á buscar dos testimonis.*

*Tes.* 1. Jo diré la veritat,

en lo que siga preguntet.

*Tes.* 2. Jo Senyor desposaré

molt fielment lo que sabré.

*Tes.* 1. Aquest home ha predicat

ab mol gran publicitat,

*Tes.* 2. Tambe jo li senti dir

lo temple puch destruir,

y tornarlo edificar

dins tres dias, si me apar.

*Caifás.* Home no tornau rahò?

no sentiu la acusació,

que aquests contra vos fan?

Vostre delicte es molt gran,

pues aqui veig, que ell mateix

es lo que vos enmuteix.

Ea, deixau de estar mut,

y responeu resolut;

mirau que tich potestat

de donarvos llibertad.

De par de Deu vos conjur,

sots pena de ser perjur,

que digau ab clara veu,

si vos sou lo Fill de Deu.

*Jesus.* Vos, Senyor ho habeu dit,

com sim llegisseu lo pit;

mes jo vos dich en veritat,

quem veureu tots asentat  
á la dreta Eternal,  
de mon Pare Celestial.

*Caifas.* Devant de mi lo malvat,  
*en furor.*

fortament ha blasphemat:

llengua de un mal escorpi,

llengua plena de verí,

llengua malaïda, y perjúra,

llengua de mala ventura!

llengua tant desenfrenada,

tant atrevida, y malvada,

llengua tant vil y blasfema,

com nos talla, com nos crema?

*Andàs.* Veijau lo Gobernador  
las culpas de aquest traidor.

*Caifas.* Vos, habeu ben parlat  
portemlo luego á Pilat.

*El Teatro se canvia en una sala blanca,*  
*ahon un triat rosaré un brasero*  
*en foc, y dos astentos, y surten Gaminel y Joab á escalfarse dien.*

*Gaminel.* Gran enemic es lo fret,

y mes aqueix, que ara fa.

*Joab.* Aqueix hermos brasaret,

valent nos defensará

de un enemic tan inquiet.

*Gam.* Molt he digué aquell que al foc

doná nom de mitja vida, *se escalfa*.

*Joab.* La conveniencia del lloch,

hermosament nos convida,

á que conversem un poch.

*Gam.* Com un profeta has parlat,

y com un Sabi dels set.

*Joab.* Ja has vist com lo han agafat,

y portan pres, y lligat

á Jesus de Nazaret.

*Gam.* Així no predicará, nil seguira tanta gent;

Pilát lo castigará,

conforme ell mateix veurá;

que sia mes convenient.

Perque ja anava dient,

tota aqueixa gent plebea,

que era home en tot excellent,

y que molt segurament,

seria Rey de Judea.